

דומני שהיה זו שאלה מפי אחד הצברים המטמם כל כך עד הגיעם לבר מצוה: אל קום ברא את השמים ואת הארץ, ומי ברא את התקלרין?

אינני יודע אם אמאילי או אבאילי שנשאלי
שאלה זו ומיהו לבשרה לעתונם, הטילו את
לא השאמה על השמן, מסתבר שכן, שהיה בעד
כי הצעירים והצעירות שלנו תוקלרין הוא בבר
יד לארדו של מעונם מפתים מפלוני פוגלתי
ש פרוז עד בידורי התיאודאית של בני-יוק
בן כה ובין כה, גם אלה היוצאים לתוקלרין
כל דוקא שש עולם היה או לשש עולם לה
בה, כי אם למסורת צרפתי ולשבתות לא
ש מים אף אחד אינו יוצא לתוקלרין, לא
עלה על דעת איש לפי שעה להטמם לו אלוים
בתוקלרין, אבל מקום ודאי לא מבטיח.
להטמם: רבים מבין אלה העולים ארצה משם
היום אינם מניחים ידפיות, באים בד למצוה לה
ארוך ושום מעטפי שטר אשר יציע להם מה
או יוכלו להתרחות באלה המעצרים להם, הם
ויהיו מיוצגי החקיינים שלנו המרצים כאשר
יהיו. בתחומים אלה נהיה המזד פושטידי עד
פושטידי, וכל לידו הנכרים לא יספיקו ולא
יספיקו.

7 תוד החל הדין של הקונגרס הציוני
בן-היומי הטיל שאל אחד בזמנו ארמית
חזלי חריתם: כל הבר בחוק לארץ וזהם כמי
שאין לו אלוה, ההכנס על נהום גולדמן שאל
ממנו להשמיע את עניויו של על ההתחברות
הציונית ולא על ציונות היום, אך מסתבר שהשי
כמה שהיה אינו דברי האומר על ידיו
שאין הוא ציוני לאומר עליו כי אין לו אלוה,
ואף על פי כן גושעם בן דוקא חבל מאד
שהוא נהנה ומיהו להחיות את הטיל הזה ארצה
במקום לבחול על להיות מסובך מעל להאשימה
של יהודי הגליות כולו יונם ולגילה, יונם
ולגילה להיות להם, במברכם גושעם כענין בך
ושחרו ביום וכאשר בוערת ומגדלת כהילה.
נסתיה זו שבן-היוקיון שאל חזק כדי פרושים
להם שחנתו ומת שלא נתחבר, יש בה דמיון
לנסויה התנאים, משהו מהם נלביטם ממ
ני. גם של לפתח הבהרה על סף מלכות
ישראל השלישית" לא הוליתה מבהלה ובר
דעה על כחות אחרות ולא אלוהית ההחבט והר
לות מריגת ישראל, אם בא הטיגה עקבות
לחץ על גרי אמריקה ואינני מסקניית כלכ
ליות. כן אכן, בעניינינו זה — אלא שמעמם
לא גרי אמריקה, כי אם יהודי ישראל.
שטרמי קולות עמקה ובמקביל קולות העברה
דאי באו קולות דעה ודק על הנוקם שהקחה
כחא עוליה להביא למציבת למיתין.
יהו דמיון גולו לענין כל מה הקליטה.

ידיא שכל עוד חיי יהודים בגולה היו
בניסין תודעת הגלות, ארץ ישראל
היתה כמסך ודשא צפיותיה, ואמנתה, שכיתה
היתה פעמה ומפילא ביה להם אלוה. חיים אלה
על חיים של מסירות נפש על ארץ חיים
ועד עצם היות יהודי ובוטקום של קודשו
השם יש עם ישראל, אלא שמה נמרצו חומות לב
שן מבין ומחזן מתנוגגה תודעת הגלות מירב
חיינו ונחת, ומששששש ואין ארצותיה חיינו
די כי אם גם משהא אלהי ישראל ששעתי ליש
בריאלי, אלא מנתה ארצהו לאמנושים על
מנהגי יהודי, אלא היתה יצרן תאוותיה תאוותו
שהי שתאמנתו בדיק לרצון ולאמנושים על
הידי התפוצה שאינה בגולה חרית.
ואו המר להיות לעובדי ציורה ור

אלהים שבשמים ושבחוזי לארץ

מאם דד ישראל אלדד

מטוטו כממנו. תחילה בנוי פיתוחם ורעמססו
לצוריים נבונתם, אחר כך בלחם אטוריים ואף
אורחים נאמנים, ובלב שסחי הגוים אחר כך
עובדי עבודה זרה ורחמי. עובדי כוכבים מפש,
מבטום מוחשם במטקס על כוכבי הליברנד, לא
היה זה כהיה זה אחר הגז הששה שאין בהם
שרי עד לאלהי ישראל.

ואין עוד השכינה שריתיה שם, ואם יש עוד
קדושה השם במורה בארץ והכוכב המהמדי ואף
הלאומית החילונית כביכול ואף הירודישטיסת
אינה מוצאת לה מקום אלא בין כהלי בית
גם, ומתפקד על כנפי השכינה הלשוני באילק
הרי במערב השלטון המחולט הוא לאלהי סף
וזהב מעשי. די אדם, ואם בימי חזלי, שדיין
המקעה והמקתק לא שלטו בעוצמה כמאה,
המטע מרמה הויזת ואם הלי בימינו לא
כל שכן.

**„בית ישראל יושבים על
אדמתה ויטמאו אותה” (יחז)
קאל לו, זי, אמר הקבה:
הלואי יהיו בני עמי בארץ
ישראל אל על פי משטמאלי
אוה- (ליקוט שמעוני).**

**אמר החבר: הובשתני,
מלך כוזר- והעוון הזה הוא
אשר מנענו מהשלתמה שיע
דענו בו האלהים בבית שיע
כי כבר היה הענין האלהי
מזמן לחול כאשר בתחלה
אינו לנו כולם מסכנים
לשוב בנפש חפצה, אבל שבו
מקצתם ונשארו רובם וגדד
ליהם בבבל, רוצים בג-
לות ובעבודה שלא
יפרדו משכנותיהם
ועניניהם... והאין יבחר
נו, והשתחוו להן קדשו
וההחזירו להדום רגלינו,
וההחזירו שכונותינו לעוון”**

המרכסיסטיה היה היא ארץ ישראל אכן
לאהם בדיק בכות אלהיה, יש אלוה
ש לית ציון, אלוה ליש
בת גולה לא דורשה סתם מסירות נפש,
לא דורש עתה השם, די להמשיך ולשבת
בגולה המערה, אך עדין דורשה — מכל מקום
מאחזני ההדום שמקרב השופע — מסירות
נפש כלשהי ועלין חזק כוח של קדושה השם
כל לעלות ואם לא וזה רוב המבדל אדם שיש
לו אלוה מאד שאין לו אלוה, איננו יודע אלה
מהו האמונת ישראל מהו כל מה שנתרחס כאן
אינו נכנס לגדר ההסברים הרציונליסטיים, הסר
ציונליזמים למיתנה. כל מה שנתרחס ומתרחס
כאן, גם בקליטות החילונית ביותה המעשית
ביותה והולומית ביותה, אין לו מובן לו הוא
היתה לו אשפרות ולא יסוד של אלוה
כמיוצגים שהומו מעל לטבע, על למסמבר על
דרכי הסכך וההגיון האנושי וההיסטוריה בלבד.
כשם שלב התתארתה, שגבר על אור ישראל
והמתחברת לקיומן של ישראל, אכן הן נגברו על
שלא תקנות ישראל, ואין לכל דמיון בשום
אשה בעולם ולשום ארץ בעולם. ועל כל אלה
לאמיתיה איה: אלוה לישבת גולה, אלהים
אין אלוה לישבת גולה, אלהים
שביכול עוד קיים שם בגולה הוא אלהים שבי

באין אשפרות שלישית לארצות צעירות נחש לות אלה והכרתה הישתנות של מעמד היהודים בין שני אלה, הכרתה אובייקטיבי לא לא רצון אנטישמי סובייקטיבי.

ואם אלה כן, מה יש לתבוע מיהודי ארצות
הברית? אך יכינו כל המילוניים היהודים הסר
בים, ההרצומים המוכשרים, המתמנסים להתרומם
בשפע אשר כפיככם אשר להם, אם ודעי המצאן,
הרבעני על שלשת התורמים, הרבים המסדיים והי
ראבים הליבראליים והמהוגנים הצעירים על סיל
רוע הקלאסי ועוד האלפיון האבוקרטי, לא אלה
שחובתם לרואת בעד לאלהה שכבה דקה, דקה
עד מאוד, אם כי הוזהב, והזהב עד מאוד, על
המשימש שנות שפע, המשימש שנות בלב על פי
שככה בעד ומלאת על אפליים שנות 1011
(אף עמבר בקליטות אפרויריות של תורת יש
דאל, נביאים וחילי על גוים והיהודים על גלות
בגאולה, אפליים שנה יסוק עם גוים פראנים
והתרבוניים מילוסטופים כעמו של אנטוס, חי
קיים כעמו של פוסום, ורחמים כעמו של ישו,
מהדורים מספרים, אפליים כעמו של גת, וקאטם,
צוילוסאליסטים כעמו של טסטוטו ולנון, והמסיון
המציולוגי, או הדמיון המבהל: המי שכבת
הביניים, גם בארצות מספרות ובצברת המערב והי
רות האמנות ובלבי ביסיים בחקלאות והבטיה
כבדה ובבצא ועל רקע תבונות סובייקטיביות
סופיסטיות ולא האמריקנים שכל נדבר עליהם, הכל
מיוצגות מחולטות שאין יפעלו אותם חוקים
ההיסטוריה שהם חוקי הברזל המרמיים כמעט
ששום לשון רכה וגמישה לא תורככם ושום לשון
חטפה למציאת קיימת לא תסלקם.

על כן גם עליכם ייאמר: אין אלוה ב
לבכם, כי אלקי ישראל אינו יום ולא ישן ולא
יודים ולא ישן.
ואכן נכון, לא היו ביהדות דמוקרטיס לטוב
ראף על פי כן, אין מוכן להניקם לקדושה קודשית
שאכן במסיאם אלה בדיק את הניח המהיר והנפש
של יהדות זו בחייה על פי הקצף הנחרת וה
שופע הזה וארץ זו מקרת ששהו, ואשה כבדת
ד דה, או בעקבות בודד, וצומת בארצכם
על הכל כה נשי ורבעי חרודד בעניינים, ורק
שליחיו הצעירות יאככם, והוא שליו השם
גת ואלה שליחיו ההיסטוריה והוא לא שליחו
גאולה.

חיינו בני ישראל שכלל הגליות חוקים לו
דחשיה — והוא לא תחיה מד — מן חוקיה
מיד גוים על מנת להגנת מסויה להשר, כפי
הת מפרנסו ועד מנת התרועה לנשור, כפי
לארץ — יודו, אף אל יבנה שם בני מקדש
כאשר שעו אשפרותיה של מצרים פי אל תחיה
שכינה שריתיה שם.
ואם אין אלוה שם, ממילא התרמיים ביותה הם
צויה ית אלוה, אלוה המרמיים את הער
מאחזים את צעירי, בחליה ספף וההם באלה
שקיי.
יסוב בן-היוקיון אל אשר יסוד האמת לה
שיושב אצלם.

במל כורחם ישנו, אחרת הם עצמם לא היו
היו אין צורך לאמר שהוא ישנו בקרב דעת
ספדי קלונבורג הנשטת גולה עשירה ועולה
בשריה ואבהו ואין צורך לאמר שהוא ישנו
בקרב עשירי חזקין אלה שהוא השפוע
כסך ושהיה ובהמה הגניסיון של רבאי יואכים,
והוא שבויה איננו לבני של צעיר יואכים
פרינא המאריקני שנזנעו לשעמ דברי חז"ל מפי
בן-היוקיון, אבל — לא אהאם בשפתו — יואכן
הוא גם איננו, והוא כבר איננו בבתותיהם של
שולמי אמוני ישראל שם, שאין שום חירוד
עוד לישיבתם בלניות בין הגוים וכל אשר
לאשר להתצוקת אלו אלא בניויעל נחם
מרכסיסם עצלתם — בלישן, מהורין,
ואבדן מידת מסירות נפש וקדושה השם הורין
שים כדי לנשט כלטוב בני-היוקיון ולעלות להלחם
למלחמת שנים בארץ שיש בה אלוה כמקום
לבחוד מרחוק את עצבו, והיה"ב מיתנה ישראל,
על כל אהאמר לו: יש עדיין תורה ומצות
של יהודי הגולה — תאמינן, אך אם יאמרו לנו:
יש אלוה שם לא תאמינן.

בסוף מלים אחרות באוני צידי הקונגרס
בטרם צאתם, בטרם שובם לבלותיהם ות
פצותיהם.

אינכם רוצים לעלות יהודים וקיום, לא צעירים
יקיימם שאור וצעונים וליים מאוד, אינכם רוצים?
גים אשר אשפרות, שמפתחה למכות עליה
ולרבעת מפצול והחרטום התנכסי העישיש ארץ
הארצות מטרות-אחריות וכוונות מבינות י
עושה זאת, מיתנה ישראל ודאי לא תעשה
זאת, אכן דבר, אלהים ברחמי רבים והגויים
באבותיהם שהיא אף יותר מחייב אלהים,
יעזרו, ותאם עתידים לעלות, אם ירצה השם
ואם ירצה הנהיגים ועלי ההתודים גם אם לא ירצה.
לפת פחה לכו לכם לארצכם, למולדתכם,
לחיי בניכם, ארצה"ש שבכלל איה גולה לה
גויים אינם גיים שם והיא כנראה משהו לרדך
הסכך וההיסטוריה, ולארצות אמריקה הלאומית,
לפי שאננם בעד גולה, אבל כנראה גולה טובה,
ולרדום אשפרות והשתבש על תודה של כסין
שחורה, על כך תמסרתה, להם טובה אלהים
דוברי אלוה מניו-יורק, דוברי אלוה מברוקלינס
איירס, דוברי צעירים מיונתה-בית, שוב ויביעו
החשיבות כל כך מידו וחום גולתו, מן
הגיס החמישי של תגלת האמנסיפציה, בצוונה,
כי אם גם של חינוך תרבותי מבנית של
דאל, של מי אבא אבא המכשית תחיית מעל

שלימים בין פרינציפלים וקאסאטס א